

Петко Р. Славейков

Елен и лоза

Една сърна бягала от ловците и ся скрила в едно лозие. И за малко време, като си заминали те, она сякала, я не пригледали, и наченала да пасе на лозата листовете. И тъй като ги разклатила, ловците ся завърнали, видяли листовете размърдани, догаднали, че тамо ще има някое животно да ся крие, померили със стрелите и ударили сърната, която на смъртний час думала: „По правда пострадах, щото не трябваше да повреждам того, който мя избави.“

Който правят зло на благодетелите си, от бога ся наказват.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова
Ползван източник: Петко Р. Славейков, „Съчинения“, т. 4, „Български писател“, С.
1979.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4121>]